

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΡΟΜΠΕΡ ΝΤΙΕΝΤΟΝΝÉ

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΗΣ ΑΛΙΚΗΣ

Ρενέ Φερούλ ήταν δεκαοχτώ χρόνων, όταν έμαθε ότι η 'Αλίκη Μονταργκόλ, η πρώτη του αγάπη, παντρεύτηκε ξαφνικά ένα μακρινό συγγενή της. 'Ο Ρενέ, στην αρχή, ένοιωσε μία άπειρη πίκρα, σαν να τον είχαν εξορίσει απότομα, δίχως λόγο, από έναν επίγειο παράδεισο. Κ' οι δύο τους είχαν μεγαλώσει στην ίδια έξοχη, κι' έπαιζαν στ' ακρογιάλι ή στο γειτονικό δάσος αμέριμνοι, δίχως να συλλογίζονται ποτέ πώς, μία μέρα, μπορούσε να χωρίσουν. 'Ο Ρενέ λάτρευε την 'Αλίκη, αλλά ήταν δειλός, ντροπαλός και δεν είχε τολμήσει ποτέ να της εξομολογηθεί τὸν έρωτά του.

Κι' άξανα, ένα φθινόπωρο, χώρισαν. 'Η 'Αλίκη έμεινε στην έξοχη. 'Ο Ρενέ γύρισε με την οικογένειά του στο Παρίσι, για να συνεχίσει τις σπουδές του. Τὸν χειμώνα εκείνο λοιπόν ο Ρενέ άκουσε τη μητέρα του ένα θράβυ να λέει στο τραπέζι με τὸ πιό διάφορο ύφος τὸ κόσμου, στὸν πατέρα του:

—Ξέρεις; 'Η 'Αλίκη Μονταργκόλ παντρεύτηκε τὸν Σερρουριέ, ένα μακρινό συγγενή της. Είπε ένα χαριτωμένο ζευγάρι...

—'Ε, βέβαια! Έκανε ο πατέρας του. Έχουν κ' οι δύο τους μία καλή περιουσία και θα ζήσουν εὐτυχισμένοι... Μπράβο! Νά ένας ταριαστός γάμος!

—'Επειτα, άρχισαν να μιλοῦν γι' άλλα πράγματα κι' όταν είδαν τὸν Ρενέ κατάγλυμο, δὲν συλλογιζόντουσαν πια τὸ γάμο της 'Αλίκης.

—Τί έχεις, παιδί μου; τὸν ρώτησε ἡ μητέρα του.

—Τίποτα... Έκανε ο Ρενέ με σθημένη φωνή.

—Μά πῶς! 'Εσύ είσαι κατακίτρινος! τὸ φώναξε κατάπληκτος ο κ. Φερούλ.

—Δὲν ξέρω τί έχω... Έκανε πάλι ο Ρενέ. Μ' έπιασε ένας πόνος στὸ στήθος... Σάν να ραγίστηκε κάτι μέσα μου...

—Πήγαινε καλύτερα να ἰασησ, παιδί μου, τὸν συμβούλεψε ἡ μητέρα του. Θάνε κανέναν νευροπόνο... Μὴ φοβάσαι. Θά στείλω άμέσως να ρωάνεξω τὸ γιατρό...

'Ο Ρενέ σηκώθηκε με κόπο ἀπὸ τὴν καρέκλα του καὶ παραπατώντας τὸάθηξε γιὰ τὴν κάμαρά του. 'Εκεί πέρα τότε, μέσα στὸ σκοτάδι καὶ τὴ μοναξιά, άρχισε να κλαίει θουβά τὸν χαμένο έρωτά του, τὴν πρώτη αγάπη του!

'Απὸ τὴ μέρα εκείνη ο Ρενέ πήρε τὴν κάτω βόλτα. 'Η λύπη τὸν άρρώστισσε κ' ὕστερ' ἀπὸ λίγους μῆνες άρρωσισε να θήγη. 'Ο γιατρός λοιπὸν συμβούλεψε τὸς γονεῖς του να τὸν πάνε στην έξοχη, πρώτα στη Σαβοῖα κ' ὕστερα κοντά στὸ δάσος τοῦ Φοντανεμπλώ. 'Ο Ρενέ, ἀδιάφορος γιὰ βλα, εξακολουθῶνος νῆνε θυσιασμένος σὲ μία στυγνὴ μεγαγχολία κι' έτσι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ αέρος δὲν τὸν ώφέλησε καθόλου.

Μία μέρα τέλος, ο γιατρός δὲν θέλησε πια να κρύψη τὶς άνησυχίες του.

—Πρέπει να τὸν πᾶτε σ' ένα σανατόριο... εἶπε στὸς γονεῖς του. 'Η κατάσταση τὴς υγείας του δὲν παρουσιάζει καμιά βελτίωση. Μά μπορεί να χειροτερέμη ἀπὸ τὴ μία μέρα ὡς τὴν άλλη. Φροντίστε ὅσο εἶνε καιρός... Γιατί άλλιῶς, δὲν θά έχω καμιά εὐθύνη...

'Η μητέρα του τότε, προσπαθώντας να κρύψη τὰ δάκρυά της, τὸ εἶπε με τρόπο δτι ἔπρεπε να πάνε στην Κουανή 'Ακτη, ὅπου τὸ κλίμα εἶνε γλυκό κι' ὁ ήλιος περισσότερος.

'Ο Ρενέ κατάλαβε δτι εἶνε γίνει λόγος γιὰ σανατόριο καί, χαμογελώντας παράξενα, εἶπε τὴς μητέρας του:

—Πριν φύγω, μαμά, θά ήθελα να δῶ τὴν 'Αλίκη Μονταργκόλ, δηλαδή τὴν κυρία Σερρουριέ...

—Νά τὴ δῆς; Μά γιατί; Έκανε κατάπληκτη ἡ μητέρα του.
—'Ω, καὶ χαρῶμουν πάρα πολὺ αν τὴν ξανάβλεπα, ὕστερ' ἀπὸ τὸσον καιρό!

«'Ιδιότητες άρρώστου!», συλλογίστηκε ἡ μητέρα του. Γιατί όμως να τὸν στερήση αὐτὴ τὴ μικρὴ χαρά; Τηλεφώνησε λοιπὸν στην 'Αλίκη, ἡ ὁποία τὴς ἀπάντησε:

—Μά πολὺ εὐχαριστῶς, κυρία Φερούλ! Θάρθω να δῶ τὸν Ρενέ αὔριο τὸ απόγευμα...

'Ο Ρενέ, ὀλγχαρος, ετοιμάστηκε να τὴν δεχτῆ. Κάθε τόσο κύταζε τὸ ρολόι τοῦ τοίχου, ἀυπνόμενος καὶ κάθε τόσο έριχνε μια ματιά στὸν καθρέφτη γιὰ να δῆ αν ήταν πολὺ ὡρὸ καὶ πολὺ ἀδύνατο τὸ πρόσωπό του. Στὶς τέσσερες ἡ ώρα, τέλος, τὸ αὐτοκίνητο τὴς 'Αλίκης μπῆκε τὸν κῆπο τὴς επαύλειος. 'Ο Ρενέ έγινε κατακόκκινος ἀπὸ τὴν χαρὰ του κι' έτρεξε άμέσως να τὴν προὔπαντῆση...

'Η 'Αλίκη τοῦ χαμογέλασε ειρωνικά, ὥπως τοῦ χαμογελοῦσε άλλοτε, τὸ εἶπε πῶς δὲν εἶχε τίποτε καὶ κήθηκε ἀπέναντί του στὸ σαλόνι, γιὰ να τὸν κρατήση λίγη συντροφιά.

'Η κ. Φερούλ τότε τὸς δύο άψησε μόνους.

—Στὶς πέντε, τὸς εἶπε, θά σὲ στείλω τὸ τσάι...

'Ο Ρενέ, μόλις γῆρχε ἡ μητέρα του, κύταξε στὰ μάτια τὴν άγαπημένη του καὶ τὴ ψιθύρισε:

—Θά πεθάνω, 'Αλίκη!

—'Ελα δά! Έκ'αν' εκείνη πειραχτικά. Δὲν σὲ πῆραν τὰ χρόνια, καυμένη Ρενέ! Τὸ ξέρεις, κύριέ μου, δτι είσαι τρία χρόνια πιὸ μικρός ἀπὸ μένα;...

Κατόπιν ἡ 'Αλίκη άρχισε να φλυαρή εὐθυμα, γιὰ να κρύψη τὴν ταραχὴ τὴς. 'Ο Ρενέ δὲν εἶχε ἀλλάξει καὶ πολὺ, μά εἶχε τὸ χρώμα τὴς άρρώστιας καὶ μία διαφάνεια στὸ πρόσωπο ποῦ σ' έκανε να συλλογίζεσαι τὸ θάνατο.

'Η 'Αλίκη μόλις συγκρατοῦσε τὰ δάκρυά της...

—'Ολοι νομίζουν, 'Αλίκη, τὶς ξαναεἶπε, δτι είμαι λυπημένος, ἐπειδὴ είμαι άρρωστος. Κι' ὅμως δὲν εἶνε ἀλήθεια. 'Εγὼ είμαι εὐχαριστημένος ποῦ θά πεθάνω, γιατί εἶσαι δὲν θά ὑποφέρω πια... Γιατί να ζήσω;... Μήπως έχω πια καμιά ἐλπίδα;...

—Μά τί ἐλπίδα θέλεις, Ρενέ; τὸν ρώτησε ἡ 'Αλίκη.

—Μήπως ξέρω κι' ἐγὼ;... Έκανε ο άρρωστος. Νά, ήθελα μονάχα να ζέσω αν θά εἶχα λ'γη αγάπη, λίγη στροφή, ἀπὸ σένα. 'Αλίκη... 'Υπέφερα πολὺ καὶ ἴποφέρω άκόμη, γιατί σ' αγαπῶ... σ' αγαπῶ πάντα μ' έναν παράφορο έρωτα...

—Είσαι τρελλός, Ρενέ! Έκανε τρομαγμένη ἡ 'Αλίκη. Ξεχνῶς λοιπὸν ὅτι... δτι είμαι παντρεμένη, κι' δτι αγαπῶ τὸν άνδρα μου;

'Ο άρρωστος χαμογέλασε πικρά.

—Βλέπεις λοιπὸν;... ψιθύρισε με ραγιωμένη φωνή. Γι' αὐτὸ θέλω να πεθάνω! «Υστερ' ἀπὸ λίγο θά φύγω να τὴν Κουανή 'Ακτη... Μία μέρα θά λάθης ένα γράμμα...Ένα πένθιμο γράμμα... 'Ο άνδρας σου τότε θά πῆ :

—'Μπᾶ! Γιά κύττα!... Πέθανε ο Φερούλ!... > Κι' εἰσὸ θ' ἀπαντήσης: «—'Ω, ήταν πολὺ άρρωστος!... > Καὶ θά κλάψης λιγάκι...γιατί μία γυναίκα μπορεί να κλάψει γιὰ ένα νεκρὸ, δίχως να κἀν τὸν άνδρα της να ζηλέμη...

—Μά, Ρενέ, τί θέλεις να κάνω;

—Τίποτα, 'Αλίκη. τὴς ἀπάντησε με μία θαθεῖα λύπη ο Ρενέ. 'Θά πεθάνω ἵνα σὲ φιλῶ, διχως σκάνδαλα. Κ' ἡ μαμά θά πῆ «Κάναμε δτι μπορούσαμε γιὰ να τὸν σώσουμε!... > Διχως να ξέρη...

—Τί να ξέρη;... Έκανε οσαστιμένη ἡ 'Αλίκη.

—'Ω, τὴν αγάπη μου, τὸν έρωτά μου! φώναξε με πόνο ο Ρενέ. Μά, να, άκουσε. 'Αλίκη... 'Αν σου έλεγαν: «Γιὰ να τὸν σώσετε, δὲν ὑπάρχει άλλος τρόπος, παρὰ να τοῦ δώσετε μία ὑπόσχεση... Νά τοῦ ὑποχεθῆτε δτι θά τοῦ δώσετε τὸν έρωτά σας»...

'Η 'Αλίκη έσκυψε τὸ κεφάλι, χλωμαίζοντας.

'Αλήθεια, τί εἶχε να χάση, δίνοντας μία τέτοια ὑπόσχεση, ἀφοῦ ο Ρενέ θά πέθανε σὲ λίγο; Μία ὑπόσχεση θά έκανε εδῶχισμένες τὶς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ φίλου της. Θά τὸν έκανε να ξεχάση τὸ θάνατο... Δὲν θά ἐπρόδιβε άλλωστε κανένα, γιατί δὲν εἶχε τὴν ἐλπίδα δτι ο Ρενέ θά γινόταν καλά.

—Δὲν μοῦ ἀπαντᾶς, 'Αλίκη; τὴ ρώτησε εκείνος με παράπονο.

Πᾶει καλά. Τὸσο το χειρότερο γιὰ μένα...

'Η 'Αλίκη τότε, με δάκρυα στὰ μάτια, άρπαξε τὸ χέρι τοῦ Ρενέ καὶ τοῦ ψιθύρισε, τρέμοντας σύγκοιμα ἀπὸ τὴ συγκίνηση:

—Είμαι πρόθυμη, Ρενέ, να σοῦ ὑποσχεθῶ... να σοῦ ὀρκιστῶ άκόμη!...

'Εκείνος, πιὸ χλωμὸς ἀπ' δτι ήταν, σηκώθηκε ἀπ' τὴ θεῖα

— Σοῦ τὸ ὀρκίζομαι, Ρενέ! εἶπε ἡ 'Αλίκη.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κενσομπολιές)

Ω και λίγες μέρες οι Άθηναίοι είχαν την τύχη ν' απολαύσουν από της δόξης του κινηματογράφου «Παλλάς» την τελευταία δημιουργία της Σβέδια Σίντνεϊ, την «Μαντίνα Μπατερφλάιν». Πρόκειται για την πασιγνώστη όπερα κομικά του Πουτσίνι, η οποία ανέβασθηκε από «Μετροπόλιταν» του Λονδίνου στις 12 Νοεμβρίου του 1906 κι' εσημείωσε καταπληκτικό έπιτυχία. Το 1907 τραγουδήθηκε από τον μεγάλο Καρούζο και την Τζεραλτίν Φαράν και από εκείνη την εποχή εξοικολογήθη να παραινεί αθάνατη και να γοητεύη τους θεατές με την γλυκύτητα της μουσικής της και την ειδυλλιακή υπόθεσί της. 'Ο γνωστός σαβανθής της «Παραμάουντ» Μάριον Γκάρντνερ κατόρθωσε να δημιουργήσει, ύστερ' από κοπιαστικές μελέτες, την «Μαντίνα Μπατερφλάιν» σε φιλμώπερα και να της δώση όλη τη γαίρη και την έξοχότη όμορφιά της Άπο Άνατολής, όπου εκπαιδεύεται η υπόθεσί της. Σ' αυτό το υπέροχο φιλμ πρωταγωνιστούν επίσης ο Γιάκου Γκράντ και ο Τσάρλε Ρούγγλες.

Γιά το εγκώμια της «Μαντίνα Μπατερφλάιν» χρειάστηκαν βέβαια ένα σωρό Γκιαντζούλες. Κι' ο Σούμιεργκ, ένας ες τον διευθυντών της «Παραμάουντ», θέλησε ν' άρκαζήρη πολλές μικρές Γκιαντζούλες, των οποίων οι γονείς μένανε στο Χόλλυγουντ. Φυσικά οι περισσότερες δέχτηκαν με μεγάλο ένθουσιασμό να παίξουν στον κινηματογράφο.

'Αλλ' ός γνωστόν, η Γκιαντζούλες έπαισαν πειά να ήνε η έξοχότη κοινότη της Άπο Άνατολής. Σήμια πειά ντόνοντα με την τελευταία λέξη της μόδας. Φαντασθήτε συνεπώς την κατάλληξί τους και τον...τρόμο τους όταν ο Σούμιεργκ τους δήλωσε ότι, για να ήνε πραγματικώς Γκιαντζούλες, δέν άρχοσε να φορέσουν τις ρούχες στολής της πατρίδας τους και να χτείνον τιά μαλλιά τους όπως ή...γαμιάδες τους. Έπειτα να φορέσουν και τιά μαρτυρικά μετάλλια σανδάλια, πού μετάβουν τιά πόδια ε...όπλιές άλλου. 'Από τις αναριθμητες λοιπόν Γκιαντζούλες, πού εζαν κατακλίσει τιά εστοντία, μόνο ελάτισσε δέχτηκαν να υποβληθώιν σ' αυτό το μαρτύριο και να γίνον κινηματογραφικοί αίστηρες!...

HOOP-EE!

'Ο περίφημος ήθοισός του κινηματογράφου Έντι Κάιτορ

του και την τράθηξε κοντά στον τοίχο, κάτω από ένα μεγάλο 'Εσταυρωμένο.

Έκει ή 'Αλική έσφιξε τό χέρι του Ρενέ και του άρκίστηκε να τό γαρίχη την άγάπη της. —Θά γίνης δική μου, 'Αλική; τή ρώτησε κείνος. —Ναι... τού άπάντησε με σταθερή φωνή. —Μού τό όρκίζεσαι; —Σού τό όρκίζομαι, Ρενέ!... 'Ο Ρενέ τότε έσοκψε και τή φίλησε τρυφερά στο μέτωπο... Έπειτα, παραγμένος όπως ήταν από τή συγκίνηση, άρχισε να θήχη. 'Η μητέρα του, έτρεξε άμέσως κοντά του, παραγγέλλοντας στην ύπρητρια να τούς σερίρη τό τούά.

'Υστερ' από δεκαοχτώ μήνες, ή 'Αλική Σερρουριέ, πήρε ένα τηλεφώνημα: —'Εδώ, ή κυρία Φερούλι!... 'Αγαπητή μου 'Αλική, ό γυιός μου ήγνε τελείως καλά. Έθρησά αβριο από την Κυανή 'Ακτι... Μέ παρακάλεσε λοιπόν να σου τηλεφωνήσω την ευχάριστη εήδηση...

'Η 'Αλική κρέμασε τό άκουστικό και κάρφωσε τιά μάτια της στο κενό, σαν χαμένη. Έπειτα συλλογήσθη τον όρκο της, τόν άνδρα της, τό παιδί της, κι' άρχισε να κλαίη πικρά, σαν τρελή από τήν άπελπισία της. 'Εκείνο τό έξαρτικό τηλεφώνημα ήν ελχε κάνει να χάση τιά λογικά της... Και τό ίδιο θράδου, δίχως να έξερί τί κάνει πήρε μια μεγάλη δόση θερονάδι για να κοιμηθή θειάει, να ξεχάση... Μά δέν έόπνησε πειά από αυτόν τον τραγικό και μοιραίο όπνο της. ΡΟΜΠΕΡ ΝΤΙΕΝΤΟΝΝΕ

Χάρη στη «Μαντίνα Μπατερφλάιν», ή συλλογή των μουσικών όργάνων της «Παραμάουντ» πλουτίστηκε και με δύο σπάνιας τέχνης Γκιαντζούλες όργανα : τό «Σαμζέν» και τό «Κύτο». Το πρώτο ήνε ένα είδος στενωάκης, αθάνας. Το δεύτερο μοιάζει με τό ξυλόφωνο. Με αυτά τιά μουσικά όργανα ο Γκιαντζούλες τραγουδών τιά έρωτικά τραγούδια της πατρίδας τον ή έξίστορον τή ήρωικά κατορθώματα των παλίων πολεμιστών τους.

'Η Σβέδια Σίντνεϊ, ός εγκέιστος Σό-Σό-Σάν, πού σημαίνει επιταλός, μάς άπεικώσε ότι έπιτυχήνιε έξαιρετικά στους Γκιαντζούλες όλους περισσότερο κι' απ' αυτήν άκόμη την Άντιάππια, την πρωταγωνίστρια της «Ναυαχιάς» του Κλωντ Φαρέρ. Φοράει με τόση γαίρη τιά πούσημα κοστούμα της εγκέιστος, με τόση πελαργού, τιά λήμνε και τιά δένδρα, πού εζον εζογραφωμένα έπάνου τους, όστε νομίζει κανείς ότι ήνε μά πραγματικώς Γκιαντζούλες χορεύτρια.

Και τώρα ός δώσουμε μερικώς πληροφορίες για τούς πρωταγωνιστάς αυτής της μεγάλης δημιουργίας της «Παραμάουντ».

'Ο Γιάκου Γκράντ γεννήθηκε στην Άγγλία κι' έκανε την εμφάνισή τον σ' ένα σωρό κομωδίες. Έπειτα ήγνε στην Άμερική για να ζήνη την τύχη του. Στήν αρχή έπαίξε σέ διάφορα θέατρα του Μπροντγουάη και τέλος ήγνε ο παρτεναίρ της Ζαννέτ Μάκ Ντόναλντ. Το πρώτο φιλμ πού εγίρσε για τήν «Παραμάουντ» ήταν ή «'Ωμορφή Νύχτας». 'Ο Γιάκου Γκράντ ήνε ένας από τούς πιο μεγάλους γόητας της δόξης. Το άρμονικό κι' αθήρητό σόμα του, ό τρόπος του κι' ή σαγηνευτική όμιλία του έχε κερικολεκτικώς ξετρελίλανε τιά θαυμάσιές του.

'Ο Τσάρλε Ρούγγλες πάλιν γεννήθηκε στο Λος Άντζελες και στην αρχή σπούδαζε μ' έξαιρετική έπιμείλια ιατρική και χημεία στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας. Δέν άργησε όστόσο ν' αποκαλυφθί τό θεατροκό ταλέντο του. Και μά μέρα έγκατέλειπε τιά στήρια και όίχτηκε στην περιπετειώδη ζωή του καλλιτέχνη. Έκανε την πρώτη εμφάνισή του στον 'Αγο Φραγκίσκο. Κατόν έλαβε μέρος σέ μια θεατροκή περιόδεια στην Καλιφόρνια και τέλος στή Νέα 'Υόρκη ήπέγραψε τό πρώτο έπιτυχές συμβολαίο του για τιά εστοντία του Χόλλυγουντ.

'Η Τζίν Χάρλοου κι' ό Κλάρκ Γκίμπλ εγυρίζουν σήμια στα εστοντία της «Μέτρος» ένα καινούργιο φιλμ τόσο έπιμειλιμένο, πού θα σημειώση μεγάλη έπιτυχία.

'Ο κινηματογράφος, ός γνωστόν, άκολουθεί πάντα τιά προτιμήσεις της έπαχης του. 'Όια τιά σενάρια ήνε γραμμένα σήμια με τή νοοτροπία του σημειού κοινού. 'Ο έρως και τό έγκλημα παρουσιάζονται σ' αυτά όπως άκριβώς και στην πραγματικότητα. Άκόμη και τιά έπιστημονικά φιλμ δίδουν μά πιστή άναπαράστασια τών προσπαθειών των διασημών επιστημών για τήν διαφύτιση των σκοτεινών μυστηρίων ή των αινιγμάτων πού τούς άπασχολούν. 'Η μανία τού άεροπλάνου, πού έχε ξετρελίλανε σήμια τον Παιλό και τον Νέο Κόσμο, δέν έβιανε βέβαια άνεμετάλληλη από τόν κινηματογράφο. 'Εζον εγυρισθί τέλενταίως άπειρα φιλμ με υπόθεσις τιά κατορθώματα των διασημών αίσωνος της άεροπορίας. Ένα τέτοιο έργο εγυρίζεται τώρα στα εστοντία της «Μέτρος». Σ' αυτό τό φιλμ πρωταγωνιστούν ό Ουάλλας Μπην κι' ό Φόαντ Τόν και ήνε παραινέ από ένα πασιγνώστο έργο τού συγγραφέως Τζόν Μόνκ Σήντερς.